

PAPA FRANJO

Dar pobožnosti

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 4. lipnja 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću govoriti o daru Duha Svetoga kojeg se mnogo puta pogrešno shvaća ili promatra na površan način, a zapravo dotiče samu srž našeg identiteta i naše kršćanskog života: riječ je o daru pobožnosti.

Treba odmah pojasniti da se taj dar nikako ne smije poistovjećivati sa samilošću prema nekome, sa sažalijevanjem svog bližnjega, već označava našu pripadnost Bogu i našu duboku povezanost s njim, povezanost koja daje smisao čitavom našem životu i koja nas čuva u čvrstom zajedništvu s njim, pa i u najtežim i najmučnijim trenucima.

1. Tu povezanost s Gospodinom se ne smije shvaćati kao dužnost ili nešto što nam je nametnuto. Ta povezanost naprotiv dolazi iznutra. Riječ je o prisnom odnosu, o našem prijateljstvu s Bogom, koje nam je darovao Isus, a koje mijenja naš život i ispunja nas zanosom i radošću. Zbog toga dar pobožnosti budi u nama nadasve zahvaljivanje i hvalu. To je razlog i najautentičniji smisao našeg bogoštovlja i našeg klanjanja. Kada nam Duh Sveti daje osjetiti Gospodinovu prisutnost i svu njegovu ljubav prema nama, tada nam srce ispunjava toplinom i nekako nas malne spontano potiče na molitvu i slavljenje. Pobožnost je dakle istoznačnica za istinski duh vjere, sinovsko pouzdanje u Boga, onu sposobnost da mu se molimo s ljubavlju i jednostavnošću koja je svojstvena osobama ponizna srca.

2. Ako nam pobožnost pomaže rasti u povezanosti i zajedništvu s Bogom i navodi nas da živimo kao njegova djeca, istodobno nam pomaže izljevati na autentičan način tu ljubav također na druge i priznavati ih braćom. Tada ćemo biti nošeni osjećajima pobožnosti – a ne pijetizma! (u smislu lažne samilosti i prijetvorne i razmetljive pobožnosti, op. pr.) – prema onima koji su oko nas i onima koje svakodnevno susrećemo. Zašto kažem „ne“ pijetizmu? Zato jer neki misle da biti pobožan znači zaklapati oči, praviti izraze na licu po uzoru na one koje gledamo na svetim sličicama, glumiti svece. Kod nas se u Pijemontu kaže: praviti "mugna quacia". To nije dar pobožnosti. Dar pobožnosti znači biti stvarno sposobni radovati se s onima koji se raduju, plakati sa zaplakanima, biti blizu onima koji su u tjeskobi, ispravljati one koji su u zabludi, tješiti ožalošćene, prihvaćati i pomagati onima koji su u potrebi. Postoji vrlo tijesna povezanost između pobožnosti i krotkosti. Dar pobožnosti što nam ga daje Duh Sveti čini nas krotkima, spokojnima, strpljivima, u miru s Bogom, daje nam da drugima služimo s krotkošću.

Dragi prijatelji, u poslanici Rimljanima apostol Pavao kaže: "Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: 'Abba! Oče!'" (Rim 8, 14-15). Molimo Gospodina da dar njegova Duha pobijedi naše strahove, naše nesigurnosti, pa i naš nemirni, nestrpljivi duh i da nas učini radosnim svjedocima Boga i njegove ljubavi,

klanjajući se Gospodinu u istini kao i u služenju bližnjemu s krotkošću i osmijehom kojeg nam Duh Sveti uvijek daje u radosti. Neka nam Duh Sveti svima udijeli taj dar pobožnosti.